

Sygn. akt II Ca 386/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Bednarek - Moraś
Sędziowie:	SO Sławomir Krajewski (spr.) SR del. Agnieszka Trytek - Błaszak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2013 roku w S.

sprawy z wniosku **W. F.**

przy udziale **I. F.**

o podział majątku

na skutek apelacji wniesionej przez uczestniczkę

od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 28 lutego 2012 r., sygn. akt II Ns 229/09

1. **odrzuca apelację w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie VI zaskarżonego postanowienia;**
2. **zmienia zaskarżone postanowienie:**
  - a. **w punkcie IV tylko o tyle, że oznacza termin zapłaty na dzień 31 grudnia 2013 roku;**
  - b. **w punkcie V tylko o tyle, że oznacza termin wydania na dzień 31 grudnia 2013 roku;**
3. **oddala apelację w pozostałej części;**
4. **orzeka, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 386/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie:

I. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy W. F. i uczestniczki I. F., zgromadzonego w trakcie trwania małżeństwa wchodzi:

-.

- nieruchomość gruntowa stanowiąca działkę numer (...), położoną w obrębie ewidencyjnym (...) O. (...)nr (...) przy ul. (...) w S., o obszarze 0,0290 ha zabudowana budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) o wartości 729.000 zł;
- samochód osobowy S. (...) rok produkcji 1997, nr rej. (...) o wartości 5250 zł;
- kwota 26.000 zł;

II. ustalił, że wnioskodawca W. F. poniósł z majątku osobistego na majątek wspólny wydatki w kwocie 435 zł,

III. podzielił majątek opisany w punkcie I w ten sposób, że na wyłączną własność wnioskodawcy W. F. przyznał nieruchomość opisaną w punkcie I tiret pierwszy, zaś składniki opisane w punkcie I tiret drugi i trzeci przyznał na wyłączną własność uczestniczce I. F.;

IV. tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, z uwzględnieniem rozliczenia wydatków, zasądził od wnioskodawcy W. F. na rzecz uczestniczki I. F. kwotę 348.657,50 zł, płatną w terminie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności;

V. nakazał uczestniczkę, aby wydała wnioskodawcy nieruchomość opisaną w punkcie I tiret pierwszy w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia;

VI. oddalił wnioski w pozostałym zakresie;

VII. przyznał biegłej B. K. kwotę 1805,46 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii;

VIII. nakazał pobrać od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie) kwotę 1805,46 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IX. ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie na ustalonym w sposób następujący stanie faktycznym:

Wnioskodawca W. F. i uczestniczka postępowania I. F. zawarli związek małżeński w dniu 5 kwietnia 1980 roku. W trakcie małżeństwa pomiędzy małżonkami obowiązywał ustrój wspólności majątkowej. Wyrokiem z dnia 22 marca 2007 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód bez orzekania o winie stron. Wyrok uprawomocnił się w dniu 13 kwietnia 2007 roku.

W okresie 1985-1986 roku, gdy W. F. zatrudniony był w (...) przystąpił do Spółdzielczego Zrzeszenia (...) (...). Przedmiotem działania tego stowarzyszenia było pozyskiwanie działek pod budowę domów i pomoc w ich wznoszeniu. W tym też okresie wraz z bratem uzyskali prawo wieczystego użytkowania sąsiadujących ze sobą nieruchomości przy ul. (...) i na nich podjęli budowę domów w systemie gospodarczym.

W październiku 1992 roku W. F. uległ wypadkowi samochodowemu, w wyniku którego pozostawał w stanie nieprzytomności. W tym czasie dom uczestników był w stanie surowym zamkniętym ze wszystkimi instalacjami wewnątrz, drzwiami, armaturą, tynkami.

Po wypadku wnioskodawca uzyskał prawo do renty w wysokości 800 zł miesięcznie, zaś w 1996 roku otrzymał zadośćuczynienie w kwocie 50 000 zł.

Pieniądze te były przeznaczone tak na bieżące utrzymanie, budowę domu jak i na uiszczenie czesnego w prywatnej szkole, do której wówczas uczęszczał syn uczestników.

W trakcie trwania małżeństwa I. i W. F. nabyli samochód S. (...).

W dniu 21 listopada 2006 roku I. F. złożyła dyspozycję dokonania trzech przelewów na kwoty 25.000 zł, i 2 razy po 2000 zł z rachunku bankowego prowadzonego dla niej i jej męża w Banku (...) - na rachunki w innym banku. 18 stycznia 2007 r. rachunek został zamknięty. Na prośbę W. F. uczestniczka zwróciła na jego konto kwotę 3000 zł.

Wartość nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) zabudowaną budynkiem mieszkalnym, położonej w S. przy ul. (...) to kwota 729 000 zł., zaś samochód S. (...) wart jest 5250 zł.

W domu zamieszkuje od wiosny 2007 roku wyłącznie W. F., wraz z obecną żoną i jej sparaliżowaną matką. Mężczyzna sam obecnie ponosi koszty utrzymania wspólnej nieruchomości. Zapłacił 435 zł z tytułu podatku od nieruchomości.

I. F. zamieszkuje w osiemdziesięciometrowym mieszkaniu swojej matki wraz z nią oraz siostrzeńcem.

W. F. ma 53 lata, z zawodu jest inżynierem mechanikiem, przy czym obecnie od wielu lat pozostaje na rencie, łącznie uzyskuje świadczenie w wysokości 3400 zł. Wnioskodawca ma na utrzymaniu żonę, która nie ma żadnego źródła dochodu. Teściowa wnioskodawcy uzyskuje rentę, z której zaspokajane są jej potrzeby. Koszty związane z utrzymaniem domu wynoszą łącznie około 350 zł.

I. F. ma 56 lat i z zawodu jest architektem. Kobieta nie pracuje na stałe od 1999 roku.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż żądanie wnioskodawcy W. F. dotyczące podziału majątku wspólnego byłych małżonków okazało się zasadne.

Według Sądu Rejonowego bezsporne jest, iż w skład majątku wspólnego uczestników wchodziło prawo własności zabudowanej nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), która to nieruchomość została nabyta i zabudowana, w trakcie trwania wspólności majątkowej.

Sąd wskazał, iż biegła sądowa ustaliła, że wartość nieruchomości według stanu na datę ustania wspólności majątkowej, to jest na dzień 13 kwietnia 2007 roku i według cen obecnych (z chwili orzekania) wynosi 729.000 zł.

Sąd Rejonowy podniósł, iż nieruchomość została przyznana wnioskodawcy, zaś pozostałe składniki majątku, w tym samochód oraz zużyta przez nią kwota 26.000 zł - uczestniczce. Sąd nadmienił, iż taki podział odpowiada interesom obu stron i uwzględnia również dotychczasowy sposób korzystania z majątku wspólnego.

Sąd I instancji ustalił, że wartość majątku podlegającego podziałowi wynosi 760.250 zł i w związku z tym uznał, że każdemu z małżonków winien przypadać przy przyjęciu równych udziałów - udział w majątku wspólnym w kwocie 380.125 zł. Sąd zwrócił uwagę, iż w wyniku dokonanego podziału majątku wnioskodawcy przypadł składnik o wartości 729.000 zł, zaś uczestniczce o łącznej wartości 31.250 zł, w związku z czym otrzymała ona o 348.875 zł za mało i wartość ta stanowi należną jej spłatę. Według Sądu Rejonowego, po uwzględnieniu wydatku wnioskodawcy, od należnej uczestniczce kwoty należy odjąć 217,50 zł, o którą więcej wydał W. F. na utrzymanie nieruchomości. W związku z powyższym Sąd I instancji uznał, iż kwota należnej spłaty wyniosła 348.657,50 zł.

Sąd Rejonowy zasądził na rzecz uczestniczki należną spłatę, płatną w terminie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia, uznając, że jest to okres, w którym W. F. będzie mógł poczynić kroki dla uzyskania stosownych środków poprzez zaciągnięcie kredytu bądź w inny sposób. Sąd zaznaczył, iż wnioskodawca wskazał, że nie ma środków na spłatę uczestniczki i dopiero sprzedaż nieruchomości pozwoli mu na ich uzyskanie. W ocenie Sądu I instancji wyznaczony okres będzie mógł zainteresowany spożytkować na sprzedaż domu, ewentualnie pozyskanie inną drogą środków na finansowe zaspokojenie uczestniczki. Sąd podkreślił, iż wyznaczenie w realiach sprawy okresu krótszego,

zwłaszcza zaś - jak optowała I. F. - jednego miesiąca pozbawiłoby wnioskodawcę jakiegokolwiek szansy na wywiązanie się z zobowiązania.

Sąd Rejonowy wskazał, iż uczestniczka ma zaspokojone potrzeby mieszkaniowe, już od kilku lat zamieszkuje z matką, co nie wiąże się dla niej z ponoszeniem dodatkowych kosztów. Uzyskanie natomiast, nawet ze wskazanym w orzeczeniu odroczeniem, jednorazowo kwoty ponad 300 000 zł pozwoli uczestniczce nabyć na własność jakieś mieszkanie.

Sąd I instancji zwrócił uwagę, iż powyższe rozstrzygnięcie pozostało w bezpośrednim związku z obowiązkiem wydania przez I. F. przedmiotu majątkowego przyznanego w całości wnioskodawcy. W związku z tym, że uczestniczka od kilku lat nie mieszka już we wspólnym domu, w przekonaniu Sądu okres jednego miesiąca na usunięcie pozostawionych w nieruchomości jej rzeczy, w celu umożliwienia wnioskodawcy przygotowania domu do sprzedaży, jest zupełnie wystarczający.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na zasadzie art. 520 § 1 kpc.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódła wprost uczestniczka i zaskarżając postanowienie w części, tj. co do rozstrzygnięć zawartych w jego punktach IV i V wniosła o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt IV w ten sposób, że tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym z uwzględnieniem rozliczenia wydatków, zasądzić się od wnioskodawcy W. F. na rzecz uczestniczki I. F. kwotę 348.657,50 zł, płatną w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności,
- zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt V w ten sposób, że nakazać uczestniczce aby wydała wnioskodawcy nieruchomość opisaną w pkt I tiret pierwszy w terminie 1 miesiąca od dokonania zapłaty przez wnioskodawcę na rzecz uczestniczki kwoty opisanej w pkt IV. tj. 348.657,50 zł,
- zabezpieczenie roszczenia uczestniczki wynikającego z pkt IV sentencji zaskarżonego postanowienia poprzez obciążenie na rzecz uczestniczki hipoteką przymusową w kwocie 348.657,50 zł nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) położoną w obrębie ewidencyjnym nad O. (...) nr (...) przy ul. (...) w S., o obszarze 0,0290 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) tj. przez wpisanie hipoteki przymusowej w określonej wyżej kwocie do wymienionej księgi wieczystej.

Skarżąca zarzuciła Sadowi pierwszej instancji:

1. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, poprzez brak wyjaśnienia faktu braku zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych uczestniczki oraz okoliczności przemawiających za tym i uprawdopodobniających to, że wnioskodawca po uprawomocnieniu się zaskarżonego postanowienia nie wywiąże się z nałożonego na niego obowiązku rozliczenia się z uczestniczką poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 348.657,50 zł, w odległym terminie jednego roku od uprawomocnienia się postanowienia działowego,
2. przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów z naruszeniem przepisu postępowania - art. 233 § 1 kpc w zakresie mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia przez dowolne przyjęcie, że wnioskodawca rozliczy się z uczestniczką przez zapłatę na jej rzecz zasądzonej kwoty tytułem wyrównania udziałów.

W uzasadnieniu apelująca podniosła, iż Sąd I instancji całkowicie pominął okoliczność, że nie dysponuje ona żadnym lokalem, który zabezpieczałby jej potrzeby mieszkaniowe i obecnie mieszka u swojej matki H. J. gdzie zajmuje jeden pokój. Skarżąca dodała, iż Sąd Rejonowy nie zauważył również, że nie posiada ona żadnych środków finansowych, aby zaspokoić swoje potrzeby mieszkaniowe już teraz, lecz będzie to możliwe dopiero po otrzymaniu od wnioskodawcy spłaty, co zdaniem apelującej w warunkach niniejszej sprawy jest wątpliwe, a może to ewentualnie nastąpić dopiero po roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Skarżąca nadmieniła, iż ujawnione przez nią w przedmiotowej sprawie okoliczności związane między innymi z uniemożliwieniem jej przez wnioskodawcę zamieszkiwania we wspólnej nieruchomości świadczą o tym, iż wysoce prawdopodobne jest, że wnioskodawca po uprawomocnieniu się orzeczenia i po wyprowadzeniu się z nieruchomości stron przez uczestniczkę podejmie działania, aby nie dokonać zapłaty na jej rzecz zasądzonej w pkt IV sentencji postanowienia kwoty. Apelująca dodała, iż wnioskodawca jest przekonany o swojej bezkarności z uwagi na stwierdzone u niego zaburzenia psychiczne i orzeczoną z tego względu I grupę inwalidzką.

Wobec powyższego skarżąca uznała, iż Sąd I instancji nie wyjaśnił wszystkich okoliczności faktycznych dla rozstrzygnięcia sprawy, które to uchybienie winno skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia w pkt. IV i V jego sentencji w żądany przez nią sposób.

Apelująca podniosła także, iż Sąd Rejonowy wydając zaskarżone postanowienie w kwestionowanym zakresie przekroczył granice swobodnej oceny dowodów wyrażone w przepisie art. 233 § 1 kpc, albowiem zupełnie dowolnie przyjął, że wnioskodawca rozliczy się z uczestniczką przez zapłatę na jej rzecz w terminie jednego roku od uprawomocnienia się postanowienia działowego kwoty 348.657,50 zł.

Jednocześnie z ostrożności procesowej skarżąca wniosła o zabezpieczenie jej roszczenia wynikającego z treści pkt IV sentencji zaskarżonego postanowienia poprzez obciążenie hipoteką przymusową we wskazanej kwocie nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) położoną w obrębie ewidencyjnym nad O. (...) nr (...) przy ul (...) w S. o obszarze 0,0290 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) - do czasu całkowitej zapłaty na jej rzecz zasądzonej kwoty.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2012 roku, Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, uwzględniając wniosek apelującej, zabezpieczył roszczenie uczestniczki I. F. zasądzone w punkcie IV postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 28 lutego 2012 roku, sygn. akt II Ns 229/09, poprzez obciążenie nieruchomości gruntowej, stanowiącej działkę nr (...) położoną w obrębie ewidencyjnym nad O. (...), nr (...) przy ul. (...) w S., o obszarze 0,0290 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi Księgę Wieczystą Kw nr (...) - hipoteką przymusową w kwocie 348.657,50 zł.

W piśmie z dnia 9 września 2013 roku, zatytułowanym uzupełnienie apelacji, skarżąca wskazała, iż w aktach przedmiotowej sprawy znajdują się dowody na okoliczność, że posiadała ona książeczkę mieszkaniową (jako majątek osobisty sprzed małżeństwa), ze zgromadzonym na niej wkładem w kwocie 32.000 zł i że została ona zlikwidowana w związku z budową domu. Apelująca podniosła, iż wypłaconą jej przez Bank w wyniku likwidacji książeczki mieszkaniowej w związku z budową domu, premię gwarancyjną przeznaczyła na zakup stolarki z drewna egzotycznego od strony ogrodu, instalację CO i część tynków, w związku z czym jej nakład z majątku osobistego na majątek wspólny powinien wynosić 23.481 zł.

Skarżąca wniosła także, aby Sąd rozliczył wydatki z jej majątku osobistego przeznaczone na zapłatę czynszu najmu spowodowanego niemożliwością zamieszkiwania we wspólnym domu w kwocie 9300 zł od 15 września 2012 roku do końca stycznia 2014 roku, z potrąceniem 1/2 podatku od nieruchomości. Apelująca dodała, iż na wypadek gdyby Sąd nie zmienił swojego orzeczenia z 12 na 3 miesiące, to wnosi o zasądzenie od wnioskodawcy kwoty po 600 zł za kolejne 12 miesięcy czyli kwotę 7200 zł. do zasądzonego okresu spłaty.

Ponadto skarżąca wniosła o rozliczenie nasadzeń w ogrodzie, o które występowała od początku trwania sprawy podziałowej, wskazując, iż jej pełnomocnik cofnął wniosek bez porozumienia z nią i wbrew jej interesom, o czym dowiedziała się dopiero z uzasadnienia wyroku. Apelująca wskazała, iż łączna wartość nasadzeń wyniosła jej zdaniem 44.740 zł, a na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił tego wyliczenia, wniosła o powołanie biegłego celem wydania opinii o wartości nasadzeń według obecnych cen, a stanu z lipca 2011 r., gdyż później nie miała już dostępu do ogrodu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się jedynie częściowo zasadną.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że za wywiedzioną skutecznie i w ustawowym terminie może być uznana jedynie apelacja uczestniczki w części objętej jej pismem procesowym z dnia 20 marca 2012 roku.

W piśmie tym uczestniczka wyraźnie określiła, że przedmiotem zaskarżenia są rozstrzygnięcia zawarte w punktach IV i V zaskarżonego postanowienia.

Z tak określonego zakresu zaskarżenia, w tym przy uwzględnieniu treści żądań i uzasadnienia apelacji, nie sposób wysnuć wniosku, że zaskarżeniem było objęte także rozstrzygnięcie zawarte w punkcie VI postanowienia, w którym Sąd Rejonowy oddalił wnioski w pozostałym zakresie, to jest w szczególności co do wszelkich roszczeń o rozliczenie nakładów z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny, w tym w odniesieniu do realizacji jej ksiąteczki mieszkaniowej oraz żądania rozliczenia z tytułu pozbawiania jej przez wnioskodawcę możliwości korzystania ze wspólnej nieruchomości i wreszcie ewentualnie także rozliczenia nasadzeń w ogrodzie.

Znamiennym jest, że skarżąca nie zakwestionowała wysokości zasądzonej na jej rzecz kwoty, która w oczywisty sposób została obliczona bez uwzględnienia jej powyższych roszczeń.

Tak określone granice apelacji są dla Sądu Odwoławczego wiążące. Zgodnie, bowiem z art. 378 § 1 kpc sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do pisma uczestniczki z dnia 9 września 2013 roku, zatytułowanego uzupełnienie apelacji.

W piśmie tym uczestniczka zakwestionowała wprost brak uwzględnienia jej roszczeń o rozliczenie nakładów z majątku osobistego, w związku z likwidacją ksiąteczki mieszkaniowej, jak również z tytułu nasadzeń ogrodowych, co stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia zawartego w punkcie VI zaskarżonego postanowienia, a nadto zgłosiła nowe żądanie - rozliczenia jej wydatków przeznaczonych na zapłatę czynszu najmu spowodowaną niemożnością zamieszkiwania we wspólnym domu w okresie od 15 września 2012 roku do końca stycznia 2014 roku - w łącznej kwocie 9300 zł, ewentualnie w dalszej kwocie 7200 zł, za okres następných 12 miesięcy.

W tym pierwszym zakresie pismo stanowi niedopuszczalną, po upływie terminu do wniesienia apelacji, który dla uczestniczki, z uwagi na cofnięcie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia z dnia 28 lutego 2012 roku, upłynął w dniu 20 marca 2012 roku, zmianę granic apelacji.

Apelacja, zatem skierowana w tym piśmie przeciwko rozstrzygnięciu zawartym w punkcie VI zaskarżonego postanowienia, winna podlegać odrzuceniu, jako spóźniona, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 sentencji postanowienia, na podstawie art. 373 kpc, w zw. z art. 370 kpc i art. 13 § 2 kpc.

Na marginesie wskazać jeszcze trzeba, że kopia sporządzonego przez Sąd pierwszej instancji z urzędu uzasadnienie ww. postanowienia została uczestniczce doręczona już w dniu 16 kwietnia 2013 roku.

Dodania tu jeszcze wymaga, że niedopuszczalnym było w postępowaniu apelacyjnym wystąpienie przez uczestniczkę z nowym w istocie żądaniem - rozliczenia jej wydatków przeznaczonych na zapłatę czynszu najmu spowodowaną niemożnością zamieszkiwania we wspólnym domu w okresie od 15 września 2012 roku do końca stycznia 2014 roku - w łącznej kwocie 9300 zł, ewentualnie w dalszej kwocie 7200 zł, za okres następných 12 miesięcy.

Już na wstępie stwierdzić trzeba, że roszczenie to nie stanowi żądania świadczenia za dalsze okresy, w rozumieniu art. 383 in fine kpc, w nawiązaniu do podobnego roszczenia zgłaszanego w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, a nieuwzględnione w punkcie VI zaskarżonego postanowienia. Oparte jest, bowiem na przynajmniej częściowo

odmiennej podstawie faktycznej, gdzie aktualnie skarżąca powołuje się na zawartą przez siebie umowę najmu z dnia 15 września 2012 roku.

W efekcie przedmiotowe żądanie jest w postępowaniu apelacyjnym niedopuszczalne, o czym wprost stanowi art. 383 kpc, który w zdaniu pierwszym głosi, że w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami i w konsekwencji nie podlega rozpoznaniu.

Już całkowicie na marginesie zauważyć tu można, że w sytuacji braku zaskarżenia rozstrzygnięcia zawartego w punkcie III przedmiotowego postanowienia z dnia 28 lutego 2012 roku, w dniu 20 marca 2012 roku ustała współwłasność stron nieruchomości położonej w S. przy ulicy (...) i z tym dniem jej wyłącznym właścicielem stał się wnioskodawca W. F..

Przechodząc do rozważań w przedmiocie apelacji, w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach IV. i V. zaskarżonego postanowienia, uznać ją należało za częściowo zasadną.

W istocie w okolicznościach sprawy brak było racjonalnych podstaw do zróżnicowania terminu zapłaty kwoty 348.657,50 zł, zasądzonej w punkcie IV na rzecz uczestniczki - 1 rok i terminu wydania przez nią przedmiotowej nieruchomości, orzeczonego w punkcie V. - na 1 miesiąc.

W pierwszej kolejności podkreślenia tu wymaga, że sytuacja mieszkaniowa uczestniczki nie może być uznana za unormowaną, skoro w chwili wydawania zaskarżonego postanowienia mieszkała ona w mieszkaniu swej matki - dzięki jej uprzejmości, a obecnie zmuszona jest wynajmować 1 pokój w lokal należącym do osoby trzeciej.

Po wtóre nie sposób uznać, że doszło do całkowicie dobrowolnego, opuszczenia przez uczestniczkę tej nieruchomości, skoro uwzględnionym zostało wytoczone przez nią powództwo o przywrócenie posiadania tejże nieruchomości.

Po trzecie wreszcie, nawet uwzględniając, że owo wydanie nieruchomości na sprowadzać się jedynie do opróżnienia jej z przedmiotów należących do uczestniczki, w tym mebli, to uwzględniając jej opisaną powyżej sytuację mieszkaniową przyjąć trzeba, że celowym jest tu skorelowanie tego obowiązku uczestniczki z terminem zapłaty na jej rzecz kwoty 348.657,50 zł, która to kwota umożliwi jej ustabilizowanie jej sytuacji mieszkaniowej, w szczególności uzyskanie własnego lokalu.

Przyjęcie tu w obu przypadkach terminu na koniec 2013 roku nie narusza także uzasadnionych interesów wnioskodawcy, który już od dnia 20 marca 2013 roku winien był liczyć się z obowiązkiem uiszczenia ww. kwoty dopłaty dla wyrównania udziałów w majątku wspólnym i podjąć w tym celu odpowiednie kroki, włącznie z poszukiwaniem ewentualnego nabywcy tej nieruchomości.

Mając na uwadze wszystko powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc, w zw. z art. 13 § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

W pozostałej części apelacja uczestniczki, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 3 sentencji postanowienia, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło przy zastosowaniu ogólnej reguły orzekania w tym przedmiocie w postępowaniu nieprocesowym, normowanej w art. 520 § 1 kpc.